

Crkva
cjelovitog
evanđelja

Kneza Branimira 11
10 000 Zagreb, Hrvatska
cce@cce.hr

T 01 4920 726
F 01 4813 871
www.cce.hr

PROPOVIJEDANJE EVANĐELJA – NAŠ DUG KRISTU!

Mario Dučić,
listopad 2010.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobiti na svoju adresu, javite nam se.

„Tada im reče: ‘Idite po svem svijetu i propovijedajte Radosnu vijest svakom stvorenju!’“ (Mk 16,15)

Želim govoriti o našem dugu prema Kristu, a to je propovijedanje Radosne vijesti nespašenim, odnosno izgubljenim ljudima. Iako je spasenje besplatan dar Isusa Krista nakon pokajanja, obraćenja i vjere u njega, Kristu smo dužni o tome govoriti drugima!

Danas mnogi kršćani diljem svijeta u molitvi odvajaju svoje vrijeme za probuđenje. Spremni su žrtvovati svoja tijela u postu za Boga, ali mnogi od njih bivaju uplašeni ili nikada nisu podijelili

Radosnu vijest s izgubljenima. I to je fenomen moderne crkve. Ustvari, moderna evangelizacija svela se na organizirane evangelizacijske događaje na koje većinom dolaze samo kršćani. Novije statistike ukazuju da samo 1 od 5 ljudi koji za sebe kažu da su kršćani dijele Evanđelje s nespašenima. Jedni kažu da nemaju dara, drugi pak kako nemaju vremena, a treći su uvjereni da je evangelizacija, odnosno propovijedanje Evanđelja, samo za

✦ **Moderna evangelizacija svela se na organizirane evangelizacijske događaje na koje većinom dolaze samo kršćani.**

jednu darovitu osobu u crkvi, a to je evangelizator. I tako mnogi „operu“ svoje ruke od odgovornosti i prebace lopticu evangelizacije na jednog ili dva čovjeka u zajednici, koji onda često propovijedaju na organiziranim sastancima nadajući se da će prigušena svjetla i prigodna glazba, ili pak ugodno druženje i zakuska nakon programa, dovući nevjernike u Božje kraljevstvo te tako umnožiti broj članova određene crkve.

Čak sa sigurnošću mogu reći da na većinu današnjih evangelizacijskih okupljanja, seminara i koncerata dolazi sve više kršćana i da se sve manje propovijeda istinsko Evanđelje koje čovjeka zove na pokajanje od grijeha i pomirenje s Bogom. Sve se više nudi Krist kao alternativa koja će nekome olakšati život ili ga učiniti kvalitetnijim na Zemlji. Evanđelje tako biva razvodnjeno i više nije ljudima zapovijed, već mogućnost. Zato želim ukratko objasniti što je evangelizacija, dokazati kako ona nije mogućnost za određene darovite ljude, da nije samo organizirana aktivnost, već kršćanska dužnost i životni stil svakog

✦ **Evangelizacija je spašavanje izgubljenih od Božjeg nadolazećeg suda.**

spašenog i nanovo rođenog kršćanina koji razumije kako i zašto je spašen i da je njegova dužnost to podijeliti s izgubljenim ljudima.

1. EVANGELIZACIJA JE PROPOVIJEDANJE RADOSNE VIJESTI IZGUBLJENIM LJUDIMA.

„Može li pomorac sjediti miran ako začuje vapaj utopljenika? Može li doktor sjediti u miru i pustiti pacijenta da umre? Može li vatrogasac sjediti nezaposlen i pustiti da ljudi izgore a da ih ne uhvati za ruku? Možeš li sjediti na miru u Sionu s osuđenim svijetom oko sebe?“ – Leonard Ravenhill

Evangelizacija nije propovijedanje i poziv drugim vjernicima da posjete naše crkve, događanja i koncerte ili da postanu naši članovi – jer, naravno, uvijek je naša crkva bolja od drugih – ili pak samo dijeljenje informacijskih traktata. Evangelizacija nije samo neki organizirani događaj za koji se nadamo da će ga ljudi posjetiti – evangelizacija je spašavanje izgubljenih od Božjeg nadolazećeg suda. Pismo nam kaže da je „ljudima određeno samo jedanput umrijeti – potom dolazi sud.“ (Heb 9,27)

Evangelizacija je prije svega dijeljenje Radosne vijesti s nespasanim i

izgubljenim ljudima koje „zaklinjemo“ da se pomire s Bogom. Upravo zato evangelizacija nije mogućnost, već zapovijed svim nanovo rođenim vjernicima da predaju svoje živote za druge i spašavaju izgubljene koji bez Krista odlaze u propast.

Radosna vijest (grč. euaggelion) ustvari je objašnjenje i tumačenje smrti, pogreba i uskrsnuća Isusa Krista, kao i pomirenja kroz pokajanje i obraćenje. Samo se kroz Evanđelje očituje sila spasenja i opravdanje po vjeri. Zato je i Pavao izjavio da se ne srami Evanđelja jer je „ono sila Božja za spasenje svakomu vjerniku, kako, u prvom redu, Židovu tako i Grku. Jer u njemu se očituje pravednost Božja, iz vjere u vjeru, kao što stoji pisano: ‘Pravednik će živjeti od vjere.’“ (Rim 1,16-17)

Upravo to Evanđelje, odnosno Dobru vijest moramo, kaže Isus, propovijedati svakome stvorenju (grč. ktisis) što doslovno znači svakom gradu, naseljenom mjestu, svakom stvorenju, odnosno svakom čovjeku na Zemlji.

2. EVANGELIZACIJA JE ZAPOVIJED, A NE MOGUĆNOST!

„Ako, naime, propovijedam Radosnu vijest, to mi ne daje pravo na slavu

jer sam to obavezan. I jao meni ako ne propovijedam Radosne vijesti!“
 (1 Kor 9,16)

Grčka riječ koju Pavao koristi opisujući sebe kao osobu koja je to obavezna je anagke. Možemo je prevesti sa pritisnut, stisnut, moralno potreban. Dakle, apostol je Pavao bio pritisnut od Gospodina i moralno je bio dužan/ potreban propovijedati Radosnu vijest. Zašto je to moralno potrebno? Jer nitko se ne može spasiti vršenjem moralnih i dobrih djela, već samo kroz Evanđelje Isusa Krista. Ljudi bez obzira na to kako dobro izgledali ili kako se lijepo ponašali, neće ući u Božje kraljevstvo ako se ne pokaju za svoje grijehе i zavape po milosti Spasitelju!

Razlog zbog kojeg vjernici danas ne propovijedaju Evanđelje i zašto im ono nije prioritet je što ne vjeruju u njegovu ozbiljnost. Mnogi misle da je propovijedanje mogućnost, i to često za samo određene osobe koje imaju evangelizacijske sposobnosti.

✦ **Razlog zbog kojeg vjernici danas ne propovijedaju Evanđelje i zašto im ono nije prioritet je što ne vjeruju u njegovu ozbiljnost.**

Crkva je upravo radi tog krivog shvaćanja predala obavezu propovijedanja Evanđelja jednom čovjeku u crkvi – evangelizatoru. I taj evangelizator više i ne propovijeda Evanđelje na način na koji se ono prije propovijedalo – a to je da spasenje ovisi samo o pokajanju i prihvaćanju Evanđelja. Umjesto da nam očajni grešnici kucaju na vrata Neba, evangelizatori, ili nekoliko vjernika, propovijedaju krivo Evanđelje koje obećaje „olakšanje“ života na Zemlji i dodatni vječni život na Nebu. Zato takvi vjernici u crkvi traju do prve nevolje, nakon koje osjećaju da ih je Bog prevario, i to samo zato što im nismo rekli cjelovito Evanđelje koje, osim mira s Bogom, uključuje žrtvu, progonstva, nevolje, prijezir, umiranje sebi i sl. Osim što je propovijedanje Evanđelja zapovijed za sve nas, Evanđelje se i treba prenositi kao zapovijed, a ne samo kao jedna od zanimljivih životnih mogućnosti. Još jedan od problema i razlog zbog kojeg ljudi ne dolaze

★ **Evanđelje nije uljudan i kulturni poziv koji upućujemo izgubljenom čovjeku, već Božja zapovijed.**

Kristu u pokajanju je što stječu dojam da oni Bogu čine uslugu ako odgovore na njegov poziv. Evanđelje nije uljudan i kulturni poziv koji upućujemo izgubljenom čovjeku, već Božja zapovijed. Pismo kaže da „... zatvorivši oči nad vremenima neznanja – Bog poručuje ljudima da se svi i svagdje obrate, jer je odredio dan kada će pravedno suditi svemu svijetu preko čovjeka koga odredi za to, i svima pruži jamstvo uskrsnuvši ga od mrtvih“ (Dj 17,30-31) U originalnom grčkom tekstu za riječ poručiti evanđelist Luka koristi grč. riječ paraggello koja se upotrebljava samo u kontekstu zapovijedi koju je izrekla nadređena osoba i koja se prenosi drugima. Dakle, zaklinjemo ljude da se pomire s Bogom i kažemo da im Bog zapovijeda kroz nas i svoju Radosnu vijest da se pokaju zbog svojih grijeha, obrate i spase. Ako ih uljudno molimo da dođu k njemu, a da ne razumiju zašto ga trebaju, ljudi će nas često uljudno i odbiti, bez straha od kazne. Zato moramo propovijedati ispravno Evanđelje, a ne samo navlačiti ljude da dođu u crkvu ili prihvate naš vjerski životni stil ili naše društvo. I to je problem današnjeg kršćanstva što u crkvi postoje oni koji su prihvatili životni stil i pronašli društvo, ali nikada

se nisu pokajali zbog grijeha niti počeli živjeti za Isusa.

Umjesto da zastrašujemo ljude pričama o Antikristu ili zadnjim danima te ih na prijevaru dovlačimo u Božje kraljevstvo obećavši im da će ih Isus učiniti sretnima i zadovoljnima na Zemlji te uslišati sve njihove molitve, trebamo koristiti ono što su koristili apostoli i Gospodin Isus, a to je Božji zakon koji ih jedino može dovesti do spoznaje grijeha i zatvoriti u grijeh prije nego što ih vjera oslobodi. Zakon je čuvar koji nas vodi do Krista, kaže Pavao: „Prije dolaska vjere bili smo zatvoreni u Zakonu, čuvani za vjeru koja se imala objaviti. Prema tome, Zakon nam je bio čuvar da nas vodi u Krista, da se vjerom opravdamo.“ (Gal 3,23-24) Crkva se danas ponaša kao majka koja ne želi disciplinirati svoje zločesto dijete jer se ne želi osjećati loše kada to učini. Zato i nemamo pravih obraćenika jer ne želimo da se ljudi osjećaju loše kada čuju poruku Evanđelja.

Među ostalim, evangelizacija je i naš izraz štovanja Boga. Ako ne prenosimo drugima Evanđelje i ako se ne brinemo za izgubljene, upitno je jesmo li spašeni. Charles Spurgeon jednom je rekao: „... ako nemate želje da se drugi spase, onda niste ni sami spašeni.

I u to budite uvjereni. Ako je on (vjernik) zadobio ljubav za izgubljene, evangelizacija će biti njegova strast, toliko će biti njome okupiran, da će zaboraviti na sebe spašavajući druge. On će biti kao hrabri vatrogasac kojeg neće zabrinjavati plamen vatre, već ljudska duša. Ako će već grešnici biti izgubljeni, onda neka odlaze u pakao preko naših tijela. I ako pogibaju, neka pogibaju s našim rukama oko njihovih koljena moleći ih da ostanu. Ako već pakao mora biti napunjen, neka se puni našim ustima punim opomena, da nitko ne ode neopomenut ili bez molitve“ Pakao treba biti toliko stvaran za nas da njegovi plamenovi u nama mogu sagorjeti apatiju i motivirati nas da upozorimo izgubljene. Plačemo li ikada nad njihovom sudbinom? Ako smo rođeni na Božju sliku, onda ćemo imati i njegove osjećaje za izgubljene. Isus je plakao i naricao za izgubljenim ljudima. Kako je moguće da danas mnogi koji se nalaze u crkvi kažu da vole Boga, a zanemaruju, pa čak i preziru

★ **Crkva se danas ponaša kao majka koja ne želi disciplinirati svoje zločesto dijete jer se ne želi osjećati loše kada to učini.**

evangelizaciju!? Mnogi vjernici ne vide zanemarivanje evangelizacije kao grijeh, jer malo je uopće zabrinutosti za izgubljene. Nas zanimaju samo naše potrebe. To je i razlog zašto je crkva usnula i ne doseže žive duše.

Evangelizacija je životni stil svakog nanovo rođenog, Duhom ispunjenog vjernika, a ne organizirana aktivnost. Tražite svakoga dana, kada se probudite, od Gospodina da vam da priliku za svjedočenjem, odnosno dijeljenjem Radosne vijesti. To je sigurno njegova volja!

3. ODAKLE ŽELJA ZA EVANGELIZACIJOM?

„Ja sam dužnik i Grcima i barbarima, i mudrima i nerazumnima. Odatle moja želja da propovijedam Evanđelje i vama, stanovnicima Rima.“ (Rim 1,14-15)
„Nemate ništa drugo činiti, već spašavati duše; zato se istrošite i potrošite u tom djelu.“ – John Wesley
Ako već znamo da je propovijedanje

✦ **Evangelizacija je životni stil svakog nanovo rođenog, Duhom ispunjenog vjernika, a ne organizirana aktivnost.**

Evandjelja zapovijed Isusa Krista, ako znamo da ono nije za nas mogućnost, ako smo spašeni od pakla i suda te motivirani Kristovom ljubavlju prema drugim ljudima, i to nam još nije dosta kako bismo se pokrenuli, onda nam ostaje još jedna činjenica, a to je da Evanđelje propovijedamo zbog svoga duga prema Bogu.

Naravno, spašeni smo milošću Gospodina Isusa Krista; spasenje ne možemo zaraditi niti zaslužiti bez obzira na religijske aktivnosti. Život je vječni dar Isusa Krista koji primamo nakon pokajanja i obraćenja od grijeha, ali što poslije toga? Jesmo li Isusu nešto dužni, ili nakon spasenja možemo živjeti za sebe i baviti se sobom?

Pismo kaže da smo dužni ljubiti druge, a taj „dug“ ljubavi očituje se u našem voljnom propovijedanju Evanđelja. Nakon Pavlova obraćenja na putu u Damask, njegov je čitav život bio prožet željom da proširi Radosnu vijest o spasenju. Osim što je bio zahvalan Isusu na spasenju, bio je i dužan to objaviti čitavom svijetu. I to je „plaćao“ proklamirajući svima i „Grcima i barbarima, i mudrima i nerazumnima“ Radosnu vijest. Razumjevši sve što je Isus za njega napravio, kakvu je žrtvu podnio i od čega ga je spasio, imao je

David Ravenhill Izgubljen & nađen

SEMINAR DUHOVNE OBNOVE

Prostori Crkve cjelovitog evanđelja
Zagreb, 04. - 07. 11. '10. u 19 h, 09.05 u 16 h
Kneza Branimira 11 T. 01 4920 726 www.cce.hr
Ulaz je slobodan _ osigurane su dječje igraonice

želju za propovijedanjem Evanđelja. Sve to danas toliko smo produhovili da propovijedamo Evanđelje tek kad „osjetimo“ poticaj. Zar nemamo dovoljno poticaja ako se okrenemo unazad i pogledamo što je Krist za nas učinio? Dao je svoj život! Nismo pozvani ni na što manje od toga. Pozvani smo da također damo svoj život za druge. Zašto mislimo da smo pošteđeni toga?

Mnogi nisu svjesni svojeg trenutačnog stanja. Da su spašeni na biblijski način, onda bi znali koliko duguju Gospodinu, kao i za vječnu kaznu i Božji sud nad svim izgubljenim dušama. Da su spašeni od suda, dan i noć bi se trgali da svima navijeste Radosnu vijest Isusa Krista. Ne bi to ostavljali nekim

drugim ljudima, za posebna mjesta i za posebno vrijeme, motiv bi bio dug prema Gospodinu!

Kako je moguće da mnogi kažu da ljube Boga, a zanemaruju ili preziru evangelizaciju? Naš je grijeh što nemamo suosjećanja niti strasti za Gospodina i za izgubljene duše. Toliko smo postali oholi da smo svima kulturno prihvatljivi dok istodobno nismo svjesni da nas zbog takvog stanja Gospodin može odbaciti.

Više čak i nemamo molitvenih potreba, nemamo ih jer sve što nam je trebalo

★ Naš je grijeh što nemamo suosjećanja niti strasti za Gospodina i za izgubljene duše.

Bog je providio. A potrebe spasenja određenih ljudi više nam i nisu važne. Slični smo crkvi u Laodiceji kojoj je Gospodin rekao da će je odbaciti ako ne postane revna i ako se ne obrati: „Poznam tvoja djela: niti si studen niti vruć! Ali, jer si mlak – ni vruć ni studen – izbacit ću te iz svojih usta. Ti tvrdiš: ‘Bogat sam, nagomilao sam bogatstvo; ništa mi ne treba’, a ne znaš da si upravo ti nesretan, i bijedan, i siromašan, i slijep, i gol... Prema tome, budi revan i obrati se! Evo stojim na vratima i kucam.“ (Otk 3,15-17,19) Zanemarivanje propovijedanja Radosne vijesti, odnosno evangelizacije, jest grijeh. Crkva (vjernici) koja ne evangelizira i crkva kojoj evangelizacija nije „životni stil“ nije prava crkva Isusa

Krista bez obzira na to što se tako zove. Bez svakodnevne evangelizacije trošimo Bogu i drugima dragocjeno vrijeme. Vrijeme je da svoju energiju počnemo trošiti na izgubljene ljude, na izgubljene gradove kako bismo ih dosegli Evanđeljem, i to dok još imamo vremena. Ne čekajmo na posebne poticaje, već propovijedajmo Evanđelje jer smo dužni Kristu. Dužni smo ljudima oko sebe reći da se pomire s Bogom! Dužni smo ih upozoriti na njegov skori dolazak i sud svim ljudima! Dužni smo ih ljubiti i za njih dati svoje vrijeme, svoj život!

✦ **Dužni smo ljudima oko sebe reći da se pomire s Bogom!**

Copyright©2010. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA

ili poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom “za propovijedi”.